GAZETA LWOWSKA.

W Sobotę **Nro. 80.** 18. Maia 1816.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — We Wtorek, d. 14. b. m. odprawił JW. JX. Arcybiskup Hrabia Ankwicz Mszę żałobną i exekwiie za duszę N. Cesarzowey i Królowey Maryi Ludwiki, w przytomności wszystkich Władz, C. K. Jenerałów, korpusu Officerów i licznego Zgromadzenia, złożonego ze Szlachty i innych stanów. (Podobnež nabożeństwo odprawiło się i w innych Kościołach parafiialnych Galicyyskich, a między innemi d. 11. b. m. w Rzeszowskim, gdzie odprawił Mszę żałobną Xiądz Proboszcz tameczny, Hrabia Jędrzey Stadnicki.)

Gazeta powszechna zawiera następuiącą biiografiię Nieboszczki Cesarzowey:

„Marya Ludwika Arcy - Xiężniczka Austryacka z Domu d'Este, urodziła się w Medyolanie d. 14. Grudnia 1787go. Lubo od Rodziców swoich do stanu zakonnego przeznaczoną i od dzieciństwa po klasztornemu chowaną była, okazywała przecież nadzwyczayne talenta. Z powodu wkróczenia Francuzów w roku 1796tym, przymuszoną została Familiia d'Este do wyiazdu z Lombardyi, a Xiężniczka, podówczas 9 dopiero lat maiąca, osiadła z Rodzicami swoiemi w Naysztadzie o 4 mile od Wiednia, gdzie skończyła swoią edukacyę pod bezpośrednim dozorem Matki swoiey, Arcy - Xiężney Beatrix. Tam to nauczyła się młoda Xiężniczka zaymować żywo zdarzeniami, które wichrzyły Europą w latach 1799, 1800 etc. Udział ten podsycał iey żywego ducha, i nadał charakterowi oneyże wcześnie ową moc duszy, którey w późnieyszych nieszczęsnych latach tak wybornie dowiodła. Ucisk tyranii Francuzkiey w Niemczech i nienawiść ku Bonapartemu, który zdawał się dążyć do przyprawienia o zupełną zgubę iey Domu, zrobiły ią naywyraźnieyszą przeciwniczką iego, którą aż do końca życia swoiego pozostała. Gdy w r. 1807mym N. Cesarz obrał ią sobie za Małżonkę, i gdy pierwszy raz przeniosła się z cichego Dworu Matki swoiey do świetnego Dworu Cesarza, hołdowały iey wszystkie serca, a każdego, który miał szczęście zbliżenia się do niey, zdumiewał i zachwycał iey dowcip i rozum. Piękna Monarchini przybyła bez pretensyi i w cichym Majestacie do Cesarskiego Zamku, a odtąd widziano naywyższy wzór dostoyności kobiecey na tronie. Wkrótce po iey zaślubieniu, które się d. 6. Stycznia r. 1808go odprawiło, nadeszły dla mieszkańców Austryi dni strachu i wielkich cierpień, które Monarchii Austryackiey upadkiem groziły. Niechay potomność oceni świetne i prawdziwie heroiczne przymioty, które N. Cesarzowa w smutney katastrofie r. 1809go okazała; dla współczesnych dosyć będzie na tem, gdy się dowiedzą, że cierpienia Austryi tak bardzo dotknęły serce Monarchini, iż iey, i tak iuż osłabione zdrowie, nazawsze zepsutem zostało. Pomiiamy owe nędzne, poziome obelgi, którémi owczesne buletyny Francuzkie ią i Królowę Pruską znieważały, i uznaiemy późniey skinienie Opatrzności w tem, iż N. Cesarzowa dumnego przeciwnika swoiego, w nayświetnieyszych dniach szczęścia iego, przy iego zaślubieniu się z Arcy-Xiężną Maryą Ludwiką, a potem podczas ziazdu w Dreźnie, w Maiu r. 1812go prawie osobiście upokorzyć mogła, potrafiwszy Bonapartemu tak zaimponować, iż, według zapewnienia naocznych świadków, zawsze wpadał w ambaras, gdy się doń Cesarzowa zbliżała. W latach 1812tym i 1813tym, po zayściu nadzwyczaynych wypadków, które przyśpieszyły upadek Napoleona, okazała się Nieboszczka Monarchini prawdziwą Niemiecką Panią. Dawała wielkie summy na wsparcie wdów milicyantow kraiowych, a przytem nie spuszczała nigdy z oka świętey sprawy swoiey Rodziny i Cesarstwa Austryackiego, dążąc wszystkiemi swoiemi siłami do tego, aby przywrócić dawny blask Austryi, do czego posiadanie Lombardyi koniecznie potrzebném bydź sądziła. Pozwolił iey los oglądać Familiię swoią w posiadaniu Kraiów odzyskanych, ale zdrowie iey widocznie się pogorszało. Na początku Kongressu, gdzie tyle Monarchów Europeyskich miało sposobność dziwienia się nad iey nadzwyczaynym rozumem i wielkością charakteru oneyże, iuż była chorowita. Nie mo-

żna ią było przecież w rok późniey wstrzymać od podróży do mieysca iey urodzenia, gdzie na naywiększą boleść Familii swoiey łagodną śmiercią umarła. Wielką iest strata iey dla wszystkich Dzieci N. Cesarza, osobliwie zaś dla starszych Arcy-Xiężniczek Leopoldyny, Klementyny i Karoliny, których wychowaniu nie iedną poświęcała godzinę, i które postradały w niey kochaiącą Matkę i uprzeymą Przyiaciółkę; ależ i każdemu Poddanemu Austryackiemu wolno iest opłakiwać śmierć Monarchini, która młodość W. Maryi Teressy tak żywo przypominała!"

Oto są niektóre ieszcze szczegóły o śmierci zmarłey Cesarzowey: Z szczególną mocą duszy dziękowała Arcy-Xiężnie Maryi Ludwice, która nie odstępowała iey ani na chwilę przez trzy ostatnie noce; pragnęła mowić sam na sam z swoim Małżonkiem, a wpół godziny po tey, równie dla Cesarza iak dla niey boleśney rozmowie, przeniosła się do wieczności. Wszystkie doniesienia zgadaią się na to, że Arcy-Xiężna Marya Ludwika i w tem zdarzeniu okazała moc duszy, którey iuż w dawnieyszych czasach, tak widoczne dała dowody.

Z Wiednia dnia 10. *Maia.* — Hrabia Wurmbrand, który u Nieboszczki Cesarzowey w ostatniey smutney epoce zastępował urząd W. Ochmistrza, mianowanym został przez N. Cesarza i Króla Kawalerem W. Krzyża Austryackiego orderu Leopolda.

J. C. K. Apostolska Mość uznał za potrzebę dotychczasowe oddzielne Wydziały Kamery nadworney, to iest: Tayną nadworną Kommissyę kredytową, Ministeryalną Deputacyę bankową i nadworną Izbę handlową, tudzież Izbę nadworną menniczną i gorniczą, połączyć pod nazwiskiem: Powszęchna Kamera Nadworna, i zostawić ią pod bezpośrednią prezydencyą Prezesa Kamery nadworney i pod naywyższym dozorem Ministerii Przychodow.

Hrabia Chorinsky, mianowany Prezesem Kamery nadworney, złożył d. 8. b. m. przysięgę przed Jego Cesarzowicowską Mością Arcyxięciem Raynerem, Zastępcą N. Cesarza i Króla, w obecności pierwszego W. Ochmistrza Xięcia Trauttmansdorfa, poczem przedstawiono mu, z zachowaniem zwyczaynych obrzędów, Urzędników C. K. Powszechney Kamery nadworney.

Z Tryjestu d. 30. *Kwietnia.* — Długo wyglądaliśmy z upragnieniem przybycia N. Cesarza i Króla, Pana naszego miłościwego. Nastąpiło ono dnia wczorayszego o godz. 11tey z południa. Prezes Guberniium naszego Baron Rosetti, wyiechał kilkoma dniami wprzódy naprzeciw N. Pana do Gorycyi i Akwilei, gdzie udał się był J. C. K. Mość dla oglądania tamecznych zabytków starożytności. Na granicy terrytoriium miasta, pod S. Croce, miały Deputacye mieyska i stanu kupieckiego zaszczyt powitać Monarche, który przyiął ie z łaskawością. Cesarz ocenił w bardzo łaskawey mowie dowody wierności i przychylności, które miasto Tryjest przeszło trzy wieki Cesarsko-Austryackiemu Domowi okazywało. Dla podania pamiątki tego przyięcia późney potomności, postawiono w tem mieyscu zrobione na wzór Rzymski dwa słupy milowe z przyzwoitemi napisami. Ciągłe okrzyki naywyższey radości towarzyszyły N. Panu aż do murów miasta, gdzie stało znowu 200 ustroionych mieszczan, którzy podali Monarsze z uszanowaniem wiersz na powitanie. Wszystkie ulice, któremi Cesarz iechał, zawaliły tłumy wykrzykuiącego z radości ludu. Na placu giełdy stała milicya mieyska i osada woyskowa w paradzie. Tam wystawione były bramy tryumfalne, przez które Monarcha wiechał do rządowego pałacu, gdzie wysiadłszy, przyiął w pokoiach swoich Władze miasta, a potem dwakroć pokazał się w oknie dla podziękowania zgromadzonemu ludowi za oznaki przywiązania iego. Z powodu żałoby po śmierci N. Cesarzowey, nie będzie żadnych festynów publicznych. Zaraz po obiedzie wyiechał N. Cesarz, wsiadł potem na przygotowany w porcie statek, udał się na pokład stoiącey tamże fregaty Austrya, a potem raczył zwiedzić przybyły przed kilkoma dniami okręt Amerykański Richmond pod sprawą Kapitana Rugana, który przypłynął z Filadelfii z bogatym ładunkiem dla kupca Amerykańskiego Jana Alina, osiadłego niedawno w Tryjeście.

Z Salcburga d. 6. *Maia.* — Dnia 1. b. m. odprawiła się tu uroczystość zaięcia w posiadanie Ziem i Powiatów, odstąpionych Austryi przez Bawaryę na mocy traktatu, podpisanego w Monachium dnia 14. Kwietnia r. b. J. C. K. Apostolska Mość upoważnił do tego aktu JW. Barona Hingenaua, swoiego rzeczywistego taynego Radce i Prezesa Guberniium i Sądów szlacheckich w Austryi powyżey Ensy. Król Jmć Bawarski upoważnił ze strony swoiey JW. Hrabiego Preisinga, swoiego Szambelana i jeneralnego Kommissarza Cyrkułu Salcachskiego. Wchodzącem do Kraiu naszego woyskiem Austryackiem dowodził Jenerał - Major Volkmann. W całym Kraiu naszym panuie naywyższa radość, żeśmy powrócili pod uszczęśli-

wiaiące berło dawnego, ukochanego Monarchy naszego.

Ze strony Cesarza ogłoszono wszędzie następuiący Patent:

I. My Franciszek Pierwszy, z Bożey łaski Cesarz Austryacki, Król Jerozolimski, Węgierski, Czeski, Lombardzko-Wenecki, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyi i Lodomeryi; Arcy-Xiążę Austryacki, Xiąże Lotaryngii, Salcburga, Styryi, Karyntyi, Krainu, Wyższego i Niższego Szląska; W. Xiążę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; Xiążęcy Hrabia Habsburski i Tyrolski etc. etc.

Zeznaiemy i obwieszczamy ninieyszem:

Gdy w skutku pierwszego artykułu traktatu, zawartego dnia czternastego Kwietnia roku bieżącego z N. Królem Bawarskim, przez obustronnych upoważnionych do tego Pełnomocników: a) części Hausruk viertelu i Inviertelu, iak takowe r. 1809go przez Austryę odstąpionemi zostały; b) Powiat Tyrolski Vils; i c) Xięstwo Salcburskie, iak takowe r. 1809go przez Austryę odstąpionem zostało, z wyłączeniem Powiatow: Waging, Tittmaning, Teisendorf i Laufen, iak dalece takowe leżą na lewym brzegu rzeki Salcachu i Sale (które to Powiaty wraz z tém, co do nich należy, pozostaią przy Koronie Bawarskiey), pod panowanie Nasze powróciły, przeto zaymuiemy w uroczyste posiadanie te Prowincye, Powiaty i Ziemie dla Nas, Naszych Następców tronu i Dziedziców na wieczne czasy, i wcielamy ie do reszty Państw Monarchii Naszey. — Zwiastuiąc to ninieyszem publicznie wszystkim Mieszkańcom tych Kraiów, szczególniey zaś Duchowieństwu, Szlachcie, Mieszczanom i Włościanom, Lennikom, Obywatelom i w ogólności każdemu, iakiegokolwiek bądź stanu i godności; zachowuiemy sobie donieść dodatkowo o czasie, w którym przyymiemy hołdową przysięgę, i zapewniamy tymczasem wszystkich Mieszkańców o Naszey Cesarskiey opiece i szczególnieyszey łasce monarchiczney.

Dan w Naszem Mieście Conegliano dnia 22go Kwietnia, tysiąc ośmset szesnastego, a panowania Naszego dwudziestego piątego roku.

Franciszek.

(L. S.)

Aloizy Hrabia Ugarte,
Król. Czeski naywyższy i Arcy-Xiążęco-Austryacki pierwszy Kanclerz.

Prokopiusz Hrabia Lazanzky,
Jan Nep. Baron Geislern.

Z wyraźnego naywyższego rozkazu J. C. K. Mości:
Antoni Leopold Roschmann-Horburg.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Przyczyną zniesienia szkoły politechniczney ma bydź następuiąca okoliczność: Uczniom tey szkoły, po większey części młodzieńcom maiącym po 18 do 20 lat, którzy w pierwszey obronie Paryża tak mężnie walczyli, i nie chcieli doznawać obchodzenia się iako z chłopcami, nie były do smaku nowe urządzenia mnichowskie, które u nich chciano zaprowadzić; wypędzili więc ze szkoły nowych narzuconych im rządców, i dawny porządek przywrócili. Ta krnąbrność i obawa, ażeby się duch niepusłuszeństwa nie rozszerzył, skłoniły Rząd do wysłania kilku oddziałów woyska przeciwko niespokoynym uczniom, i do zniesienia wspomnioney szkoły.

Prefekt Departamentu Niższego Renu wydał znowu w Kwietniu odezwę okólną do wszystkich Burmistrzów i Woytów, polecaiąc im nayściśleyszą czuyność przeciw wichrzycielom publiczney spokoyności i porządku. Oświadcza on, iż uznaie czynne zabiegi wszystkich niemal tych Urzędników w dochodzeniu i imaniu ludzi, rozgłaszaiących fałszywe wiadomości, zachęcaiących swemi mowami do buntu, mówiących obelżywie o Rządzie, i w oddawaniu ich do Sądu po zasłużone ukaranie; lecz że iednak środki te nie przyniosły ieszcze tego skutku, którego się po nich spodziewać należało; że ciągle ieszcze krążą niedorzeczne wieści i coraz daley się rozszerzaią, sprawuiąc w ludziach słabych i łatwowiernych szkodliwe wrażenie, a w dobrych Obywatelach wzniecaiąc postrach i obawę; że w wielu innych względach naygorsze zrządzaią skutki, opóźniaiąc wpływy do kass publicznych, oraz dobrowolny zaciąg do woyska, maiąc nawet szkodliwy wpływ na prywatne stosunki między Obywatelami. Końcem dociekania takowych ludzi, nie iest wyższa Władza w stanie oznaczyć pewney zasady, ale owszem Urzędnicy przychodzić iey powinni w pomoc swą bystrością i roztropnością. Uważać oni mogą za nieprzyiacioł Państw tych, którzy z publicznych nieszczęść, zrządzonych przez zdradę, radość swoią pokazuią; którzy przeniewierczemi omamieniami staraią się uwodzić Obywateli, ażeby danin swych nie opłacali, młodzież, ażeby się do woyska nie zaciągała, lub urlopowanych Woyskowych, ażeby pod chorągwie swych korpusów nie wracali; którzy przez swe mowy i postępowanie wywieraią nienawiść lub wzgardę swoią przeciw spokoynym mieszkańcom, przychylnym Królowi i posłusznym prawu. Nie trzeba żałować ani zabiegów, ani

innych środków, do wyśledzenia ludzi, pragnących nieszczęścia Oyczyzny i t. d. — Inny okólnik Prefekta, przepisuie środki ostrożności przeciw podeyrzanym podróżnym. Nakazuie w nim Burmistrzom, ażeby pilnie przezierali paszporta podróżuiących, i kazali aresztować każdego, który nie iest dostatecznym opatrzony paszportem. Ten, w każdym czasie potrzebny środek, — pisze Prefekt — tem ściśley wykonywanym bydź powinien w takowych czasach, gdzie nieprzyiaciele porządku szukaią wszelkich ścieszek dla rozszerzania swego szkodliwego wpływu.

Królestwo Polskie.

Dalszy ciąg (*przerwanego w przeszłym Nrze Gazety naszey*) Statutu organicznego, tyczącego się Reprezentacyi narodowey:

Rozdział Osmy.

O nieważności Seymików i Zgromadzeń gminnych.

Art. 75. Nieważnemi będą Seymiki i Zgromadzenia gminne:

1. Odprawuiące się bez zwołania Królewskiego.
2. Odprawuiące się nie w tem mieyscu i czasie, które były w Uniwersale wskazane.
3. Trwaiące dłużey nad czas przepisany.
4. Rozwiązane przez Marszałka.
5. Składaiące się z osób nie maiących prawa głosowania.
6. Nie obieraiące przez głosy sekretne tem, gdzie też są przepisane.
7. Na którychby zbierane kreski, niewiernie do protokółu były zapisane.

Art. 76. Wybór na Seymiku lub Zgromadzeniu gminnem będzie nieważnym:

1. Jeżeli osobie wybraney nie służy prawo obieralności.
2. Jeżeli osoba wybrana, datkiem lub obietnicami zieднała sobie kreski.

Art. 77. Wszelkie zaskarżenia przeciw nieważności Seymiku lub Zgromadzenia gminnego, albo też przeciw takiemu szczególnemu wyborowi, powinny bydź przed Senat zanoszone, i przez niego rozsądzane.

Tytuł III.

O Seymie.

Rozdział Pierwszy.

Urządzenia Ogólne.

Art. 78. Seym składa się z Króla, z Izby Senatorskiey, i z Izby Poselskiey.

Art. 79. Obie Izby maią równy udział w stanowieniu praw. Prawa powinny bydź sankcyonowane przez Króla, stosownie do artykułów 104 i 86 Ustawy konstytucyyney.

Art. 80. Do każdey z dwóch Izb należy szczególniey i iedynie policya iey wewnętrzna.

Art. 81. Mocna będzie każda Izba wskazać większością głosów swego Członka na areszt we własnem mieszkaniu, za nieprzyzwoite na posiedzeniu obchodzenie się.

Art. 82. Każda obelga i każdy gwałt wyrządzony Posłowi lub Deputowanemu, w czasie urzędowania, z urzędu poszukiwanym będzie.

Art. 83. W Izbie Senatorskiey prezyduie Prezes Senatu, w Izbie Poselskiey Marszałek, mianowany przez Króla z pomiędzy Członków teyże Izby.

Art. 84. Do Prezyduiących należy szczególniey czuwać nad porządkiem i regularnością obrad.

Art. 85. Do trzymania protokółów posiedzenia użytym będzie w Izbie Senatoskiey, Sekretarz Senatu mianowany przez Króla. Marszałek wezwie iednego z Członków Izby Poselskiey do sprawowania obowiązków Sekretarza teyże Izby.

Art. 86. W przypadku choroby lub inney nieprzewidzianey przeszkody, nie dozwalaiącey Marszałkowi znaydować się na posiedzeniu, Król wyznaczy Zastępcę Marszałka z grona Izby Poselskiey, Marszałek zaś wyznaczy Zastępcę Sekretarza.

Art. 87. Urząd Marszałka iako i Sekretarza Izby Poselskiey trwa tylko przez czas tego zebrania się, na które byli mianowani. Też same osoby mogą bydź atoli, ieżeli nie przestaną bydź Członkami Izby Poselskiey, na następnych zgromadzeniach mianowane.

Art. 88. Każdy Członek Seymu obowiązany iest znaydować się ciągle na posiedzeniach swey Izby. Żaden z nich nie może oddalić się bez wyraźnego pozwolenia Prezyduiącego.

Art. 89. Między Seymem a Seymem, żaden z Członków seymowych za granicę wyiechać nie może, bez pozwolenia Królewskiego.

Art. 90. Seym zbierać się nie może tylko za Uniwersałem Królewskim, w którym czas rozpoczęcia i trwania Seymu wyrażonym będzie.

Art. 91. Uniwersał tak będzie wydawany, aby po całym Kraiu rozeyśdź się mogła wiadomość o zwołaniu Seymu, przynaymniey na dni piętnaście przed iego otwarciem.

Art. 92. Gdyby przed zwołaniem Seymu miały następować w całości lub w części nowe wybory, czas ich tak powinien bydź oznaczony, aby naymniey piętnastu dniami poprzedził otwarcie Seymu.

Rozdział Drugi.

O Rugach.

Art. 93. Naymniey na pięć dni przed dniem otwarcia Seymu, Posłowie i Deputowani złożą

w Senacie zaświadzenia wyboru, czyli lauda, podpisane przez właściwego Marszałka Seymiku lub Zgromadzenia gminnego, albo też wezwanie od Kommissyi Spraw wewnętrznych i Policyi, stosownie do Art. 72 ninieyszego statutu uczynione, w przypadkach, gdzieby im służyło prawo zastąpienia osoby na więcey, iak iednem mieyscu, wybraney.

Art. 94. Zarzuty wszelkie przeciw Członkom Izb obudwóch maią równie bydź złożone na piśmie, z dowodami w Kancellaryi Senatu, za rewersem Sekretarza, naymniey na dni pięć przed otwarciem Seymu.

Art. 95. Czyniący zarzut wyrazić powinien mieysce swego mieszkania, aby mógł bydź uwiadomionym przez Sekretarza, w którym dniu ma się stawić przed Senatem, dla popierania swego zarzutu osobiście lub przez Pełnomocnika. Również pod zarzutem będący, uwiadomionym bydź ma.

Art. 96. Chociażby zarzut popieranym nie był, rozpoznawanym przecież bydź powinien przez Senat, dla sprawdzenia, czyli się gruntuie na przepisach Ustawy konstytucyyney, ninieyszego statutu, lub praw szczególnych.

Art. 97. Zarzuty przeciw Członkom Izby Senatorskiey czynione bydź nie mogą, tylko w przypadkach pociągaiących za sobą utratę, lub zawieszenie praw obywatelskich.

Art. 98. Zarzuty przeciw całemu dziełu Seymiku lub Zgromadzenia gminnego, przyiętemi od Senatu nie będą, ieżeli iuż pierwey Senat przyznał ważność tego Seymiku lub Zgromadzenia, na mocy protokółów przesłanych sobie przez Kommissyę Spraw wewnętrznych i Policyi, wyiąwszy ten iedynie przypadek, gdzieby rzetelność protokółu była zaskarżoną.

Art. 99. Zarzuty przeciw szczególnemu wyborowi czynione, rozpoznawane będą, chociażby Senat przy zatwierdzeniu ksiąg obywatelskich przyznał osobie wybraney używanie praw politycznych.

Art. 100. Oddane do Kancellaryi Senatu zarzuty, natychmiast powinny bydź przez Sekretarza Prezyduiącemu Senatu przedstawione, który dzień ich rozpoznawania wyznaczy, i na tenże dzień posiedzenie Senatu zwoła.

Art. 101. Posiedzenia te Senatu nie będą publiczne.

Art. 102. Na posiedzeniu Senatu przyzwane będą równie osoby zarzuty czyniące, iako i te, przeciw którym zarzut iest czyniony, dla usprawiedliwienia się.

Art. 103. Każda z dwóch stron może żądać wyłączenia Członków Senatu, w przypadkach obiętych prawem lub procedurą cywilną.

Art. 104. Względem przypadków wyłączeń stanowić będzie Senat przez głosy sekretne, pominąwszy Członki, przeciw którym podane będzie wyłączenie.

Art. 105. W przypadku równości kresek, wyłączenie Senatora nie będzie przyiętem.

Art. 106. Po załatwieniu wyłączeń i po wysłuchaniu stron obudwóch, lub bez ich słuchania, ieżeliby która z nich w dniu oznaczonym nie stanęła, Senat kazawszy stronom ustąpić, przystąpi do stanowienia przez kreski sekretne o ważności czynionych zarzutów, na propozycyę Prezyduiącego w następuiącey treści:

„Czyli N. N. ma prawo bydź Członkiem „seymowym, — lub

„Czyli Seymik (lub Zgromadzenie gminne) „N. N. iest prawnie odbyte?“

Art. 107. Senatorowie głosować będą porządkiem starszeństwa, zaczynaiąc od naymłodszego.

Art. 108. Prezyduiący i Sekretarz przeliczywszy kreski, większość ogłoszą.

Art. 109. Całe dzieło rugów w dwóch dniach ukończonem bydź powinno, a decyzya Senatu i przeyrzane spisy Członków obu Izb, przez Prezyduiącego i Sekretarza podpisane, kommunikowane będą w tymże samym dniu przez Senat Ministrowi Spraw wewnętrznych, dla niezwłocznego przedstawienia Królowi lub Namiestnikowi.

Art. 110. Podług tego spisu, Król mianować będzie Marszałka Izby Poselskiey.

Rozdział Trzeci.

O otwarciu Seymu.

Art. 111. W dniu Uniwersałem Królewskim oznaczonym, Seym rozpocznie się zwykłem nabożeństwem, na którem się Członki Seymu znaydować będą; poczem udadzą się do mieysca każdey Izbie na posiedzenie przeznaczonego.

Art. 112. Wyznaczony od Króla Minister lub Radca Stanu, uda się do Izby Poselskiey, gdzie wskazawszy mieysca, przeczyta Izbie nominacyę Marszałka, i tę mu wręczy wraz z spisem Członków przez Senat przeyrzanym, poczem z Izby ustąpi.

Art. 113. Marszałek przystąpi natychmiast do imiennego powołania Członków przytomnych, podług oddanego sobie spisu, i nie maiącym prawa zasiadania w Izbie, ustąpić zaleci. Poczém bez trudnienia się żadną inną czynnością, rozkazów Królewskich, na czele Izby oczekiwać będzie.

Art. 114. W tymże samym czasie Prezyduiący w Izbie Senatorskiey, powoławszy imiennie Członków przytomnych teyże Izby, według

spisu poprawionego, Członkom, którzyby za nie maiących prawa zasiadania na Seymie przez Senat uznanymi byli, ustąpić zaleci.

Art. 115. Prezyduiący Senatu, za danym sobie od Króla przez Ministra lub Radcę Stanu polceceniem, wyznaczy Deputacyę z dwóch Senatorów do Izby Poselskiey, dla zaproszenia iey do połączenia się z Izbą Senatorską.

Art. 116. Skoro Izba Poselska złączy się z Izbą Senatorską i wskazane sobie przez Prezesa Senatu mieysca zaymie, doniosą o tém Izby połączone Królowi, przez Deputacyę z sześciu Członków złożoną, po trzech z każdey Izby. Poczém Izby połączone, do żadney inney czynności nie przystępuiąc, przybycia Królewskiego oczekiwać będą.

Art. 117. Król zasiadłszy na tronie, zagai zgromadzenie albo mową, którą sam wyrzecze, albo która w iego imieniu i za iego rozkazem, przez Członka Rady Stanu czytaną będzie.

Art. 118. Członek Rady Stanu za odebranym na to rozkazem Królewskim, przedstawi w krótkości czyny rządowe od czasu ostatniego Seymu, z odwołaniem się do zdania sprawy rocznego przez Radę Stanu w Senacie złożonego, a którego exemplarz drukowany, równie iak głos Członka Rady Stanu, każdemu Członkowi Seymu udzielonym będzie. Przedstawi oraz Seymowi wykaz położenia Kraiu, i udzieli mu proiekta maiące bydź podanemi pod rozwagę obu Izb.

Art. 119. Potém mianowany od Króla Marszałek Izby Poselskiey wezwanym zostanie przez Członka Rady Stanu, do wykonania przysięgi na rotę następuiącą:—

„Ja N. przysięgam, że w sprawowaniu po-„wierzonego mi Urzędu Marszałka Izby Posel-„skiey, wierny Królowi i Konstytucyi, słuchać „iedynie będą przestróg własnego sumnienia i „przepisów prawa; że się nie dam powodować „żadną ani boiaźnią, ani nadzieią, ani przyia-„źnią, ani niechęcią: że ani sam przestąpię, „ani nikomu przestąpić dozwolę przepisów Sey-„mu tyczących się, a ścisłego ich zachowania „naypilniey przestrzegać będę, i czasu do sey-„mowania dozwolonego trwonić nie dopuszczę. „Nakoniec przysięgam, że wszelkiego przyłożę „starania, aby utrzymać w Zgromadzeniu du-„cha porządku, spokoyności i zgody.“

Poczém oddaną mu będzie przez Członka Rady Stanu w imieniu Królewskiem, laska Marszałkowska.

Art. 120. Po ukończeniu posiedzenia połączonych Izb, Król odchodzi. Członki Izby Poselskiey powrócą do mieysca posiedzeń i nie będą mogły nadal złączyć się z Izbą Senatorską, chyba za wyraźnem Królewskiem wezwaniem. (*Dokończenie nastąpi.*)

Kommissya Woyny wezwała wszystkich woyskowych i cywilnych, aby dla umieszczenia ich w kontrolę sporządzoną, patenta swoie lub dowody do noszenia Krzyża woyskowego Polskiego czyli to w oryginałach, czyli w zawidzianych kopiach, czyli wreszcie którzy ie przez woynę utracili lub przyznanych im Krzyżów nie odebrali, wyi. tkami z kontrol jeneralnych byłego Ministeriium Woyny Xięstwa Warszaw., świadectwami Rad gospodarczych lub pułkowych udowodniwszy, do Kommissyi Woyny przesyłali, końcem zapobieżenia nadużyciom, i dozwolenia noszenia tych ozdób maiącym prawo; które to dowody Kommissya Woyny od osób w Kraiu będących do 1. Września, a zagranicznych do 1. Grudnia przyymować będzie. Nie zgłaszaiący się w oznaczonym czasie utracą prawo posiadania Krzyża.

Uchwałą Namiestnika Królewskiego w Radzie Stann, maią Żydzi przedłużone pozwolenie szynkowania w Królestwie Polskiem od dnia 1. Lipca r. b. do d. tegoż 1817. r., atoli za konsensem.

Gazeta Warszawska z dnia 11. Maia zawiera co następuie:

Dzień onegdayszy, 9. Maia, był rocznicą urodzin J. C. Mości W. Xięcia Konstantyna, naczelnego Wodza woyska Polskiego. Gotowano się uczcić dzień ten wszelkiego rodzaiu uroczystościami; lecz W. Xiążę żadney nie przyiął, a nawet od składania sobie powinszowania wszystkich uwolnił. Skończyło się więc na oświeceniu miasta, a mianowicie mieszkań Namiestnika Królewskiego, niektórych pierwszych Urzędników Kraiu, i koszar gwardyi Monarchy, tudzież na graniu w teatrze narodowym rzęsisto wewnątrz oświeconym sztuki, wyiętey z dzieiów Rossyyskich pod tytułem: Nayiaśnieysi Podróżni.

Gazeta Hamburska zawiera następuiący artykuł z Warszawy pod d. 15. Kwietnia:

„Jenerał Carnot bawi tu ieszcze i oczekuie z Petersburga dalszego przeznaczenia swoiego. Temi dniami zastrzeliło się tu czterech Officerow Polskich. Powod tego samoboystwa niewiadomy. - Mniemany Królewic Arrakański pociągnionym był w podróży swoiey do dalszey indagacyi, dla okazania swoiego Xiążęcego pokrewieństwa ze słońcem i miesiącem. Osobliwszy ten awanturnik chciał podczas przeiazdu swoiego rozdawać domowy order Birmański, którego iednakże nikt przyiąć nie chciał.“